

et alia quæ gærias spes n' pugnamus, l' gærias criticas

In pugnati cō Rīe nostra ī ōbīē sp̄ciālē p̄portionatū et sufficiētē
unitū illū; q̄' p̄nam met ondē intuit̄ cogit p̄t, q̄' ē p̄gnat̄ sp̄c̄ negat̄
P̄t aut̄ nostram in hac uita n̄ ī ōbīē p̄portionatū, ut inīe et p̄ se cogit ab itū,
q̄' illū cognit̄ degendet ab asib̄ caseris, q̄ sola absētia cogit̄ n̄igilia, ac sen-
sibilitas, et ex illār̄ cognit̄ illū arguit̄ h̄ab̄tis n̄tib̄, s̄t cognit̄ arguit̄ in s̄tac̄ q̄
aliam sp̄c̄ n̄ p̄t ī intuit̄; q̄' ne aut̄ nostra p̄tētus n̄t magis intima ne
ullam alien̄ n̄tib̄ sp̄ciālē s̄t corpoream intuit̄ cogit̄mas. Vn̄ p̄t n̄ cogit̄ ī ḡraia
p̄gariā sp̄c̄, q̄' l̄ illa agnosc̄ degendet̄ asib̄, et sic n̄ ī sp̄cia sp̄c̄ aia ī
q̄ suis sp̄c̄ aigrant̄ sp̄c̄ r̄eti sensibilitū; l̄ vno manaret ab aliis et tunc emanaret
in instanti gnōm̄ atq̄ statim cogit̄ret̄ p̄t ī absurdum cō p̄fugendū; q̄' sp̄cia
sp̄c̄ aia n̄ dat̄ in hac uita

Inquignat 2º Si itus se igni n' cogerece intuit^e, neg, nos autem intuit^e per-
ficer; atq; nos autem perficit intuit^e; qst se igni mai constat ex cogit neutrum n' hemias
exprim sp̄ciā itus sed illū arguit p̄cipitūs ita neg, huius exprim sp̄ciā itus, st
ip̄ni arguit cognitūs. Num iū ḡbi dī cognitū experimetalis c' intuit^e sūt experimus nos t̄tēgēre
hoc l' illud sitū cū illis l' his circumstatiis, qst illuc cogitūs intuit^e? Et in hac uita neg,
aut illus nec alterius p̄cūl cogit^e, nec autm abilitatis cogitūs intuit^e, qst et cogitūs intuit^e sit,
et uolūcī n' coguntur in se om̄e q̄ uas entitatis, l' exprim sp̄ciās, sūt arguit^e atq; adeo
abstract^e. q̄ negata minore ad eū ḡbiōc^e Et oīm cognitūm experimetalī q̄ trās om̄e adūra
se, aut q̄ nūc nec intuit^e, aut q̄ exprim sp̄ciā cū intuit^e; illam uis q̄ arguit^e re attigit
cū abstract^e, ut i' q̄dēta aliis p̄ces istar. Do cognitūm experimetalē actualis q̄ sentia
tēti uiri, q̄m p̄ traīamus cū arguit^e, et conicē abstract^e.

Bnugnat 3° In speculo intuitus in imago, ut hoc est spissus aliquo
spissitudine potest intuitus est in speculo videri intuitus non, non in imaginem seu spissam
intuitus, sed in speculo non in imago, seu spissitudo, sed in speculum spissam, quod ab speculo in ob-
lucio reflectitur ut res ipsa; ergo non intuitus non in videri intuitus non in se spissam esse spissam
mai multeque quam est id quod est lucidum aut coloratum videri potest; sed spissus nec est luci-
da neque colorata, quod videri negatur. Non si cognitio quoniam in hac vita hemis de Deo, deus pan-
lo uitio et speculum in enigma est locutio mentis rationis quod speculum dei appellatur etea-
re quoniam talis cognitio non rigundat et operatis spissis directas, reflexas et atroca

Impugnato & cognito iudicat p̄t ī int̄vē, s̄d iudicium s̄t̄lē adit Pex-
trū concavū q̄ l̄ relās l̄ potius negās q̄ alij negās p̄t̄ int̄vē cogit Et iudicium:

intuitus fratre cadere & conseruatio malorum, haec in se ipsis extra ut iuramenta, qd alioq' intuitus qui
eius sunt: n' ito cadere & conseruare fratre, haec in legibus est relatio, s' potius regis qd intuitus ipsis
negunt; cum ergo relatio realis cognitio arguitur, atq' adeo abstracta, ut relatio reis et religio
extra reis solam hinc causam obviat qd n' sufficit ad nostram intuitum; cum ergo negatio et si
alioq' potest hinc causam independentem ab illa, tunc cogitur qd primus negata cognitio aut ha-
bita qd aliud n' est intuitus.

Posteriorius prouticius. In celo comparari Angelorum non cogitamus intuitus, sed ea
ea tota quoniam propria habuerimus opes, sed ut et alio qd ipsorum entitate, tangi qd ipsi s' ex-
istam dinatur, nam nostri ita est illa via qd suas entitates fuerint iuramenta ita
nostro. Tacui qd ut ois ois illa intueamur? In hac interim vita clariori non in-
tuitus et abstracta discriptione concludamus existens nemini non intuitus est illa qd
cetero unde ad totum in se extens, ac opere, s' qd propriam entitatem s' qd propriam opem qd ei
non abstracta est illa qd n' habet illa, qd de intuitu diximus.

De Iudicio

Iudicium est simplex gloria regnantis qd ab illa sit ac agentiae effectus qd dicitur n' ois
dictis in apprehensione, et iudicatis, sed potius vocis distributio in apparet et ne-
gatur, et accipitis in uita et pietate. L' ob. qbat n' est simplex gloria coenit' et ceterum
plexum in cetero et in representando, neutrum est domini. In iis n' est in cetero, tunc ergo dicitur
huius unius actu iudicaret ut eot non videtur Angelicus non distinguenter ab illo:
tunc ergo sat qd ex opere iudicium deo iis hoc est at illud erit iugementum in cetero,
siq' ea opere ac divisione perire singulas perenni unantibiles. Dein n' est simplex in re-
presentando, et qm' n' est mentale hic ut in representando, ut vocale ut in singulo
sed enuntiatio vocalis est multeplex in significando, qd satis enuntiatio mentalis, qd et actio
dictio, erit multeplex in representando et qm' sat in operibus regno dei, qd auctor
primus enuntiatio in significando qd munus totius complexus, iudicium enim complexum
in representando ut regnentem plas per unius complecti.

Et ut iis iudicium est gloria simplex in cetero regni hinc reges
illorum huius n' distingui ab Angelico, qd unius autem domini qd datus iudicare non est
illius dominus unius autem eminenter iudicat domini iudicare ut tu in non rego illa Angelus
licet n' distingui a domino et aliis longe diuersus miles, qd illius huius et Angelicus
tendunt in totum sufficiunt ad arguendum de iis qd omnes illos; neq' en rego illa maius ea
qd omnis et desiderio in iudicio, sed tunc qd impetrari vult qd appetitus ex parte et deinceps regeretur

Dicitur iudicium ei gloriae simplicis fratre in representando et unius et fratris regis sententiam, sed totius representantur sit splexus est, qui admissum sub sigillat vocale regis domini et regis gloriae fratris in significando et unius fratris impositione est sigillata splexus, immo uerbi simplicis iudicis significans, ut cum dicitur maxime, et minime, et asinus et discus et tunc hi uocibus rebus simplicibus erunt tam in cendo, quam in representando fratres; quia et totius potest iudicium ei simplicis, quis in recto representare conuictionem cum gratiae et subiectu et in obligo ipsius gratiae, et subiectu simplicitatis ei totius ea est ratio totius suorum dei negotiorum dicens totum conuictio uocale operi ex multis uocib[us] negotiis quantum conuictio totius corriente.

2^a ob. gloria, iudicium non est glorie representatio. Et quia supplex est representatio in iudicio; ergo non est admittenda. Ansoribus vero est representatio sensus significativa in hunc ac pie huius non est representatio, quia sotus dat ad faciliterandam pacem, et quod non regis representatio, quia ei haec est significativa in iudicio, quia sotus dat ad regnandum, et expandit enunciabile ad quod non est nostra representatio, sed potius ut huius supponit representatio, et ea sua non transmittit, ita iudicium cognitio apprehensionis representatio enunciabile, et ea sua ratione est dictio. 2° si iudicium force representatur significativa force apprehensio representativa, sed haec ab aliis iudiciorum ratione, quia potius iudiciorum representatio iudicanda est significativa. Major iudiciorum. Plerico apprehensio tam ratione est ad iudicium, ut nung sine ista deo quia glorie representatio ita est quod est expandendum, respondendum; ergo si iudicium ut representatur, per ipsius representantes totum ita et concordem non ratione apprehensio, alioquin si tam ratione representat iudicium diligendam, et continuandam, ut hoc non eleverit et non continuetur sine illa, ita est, quia apprehensio representatur totum, quod non est gloria iudicium. 3° cognitio apprehensio nung est significativa est imago, quia semper conformata suo totum, quod si cognitio iudicatur est imago nunc erit facta, et semper informabilis non obstat. Nec satisfacit qui cognitio iudicatur duplicitem distinctionem nem, unam imaginis alteram distinctionem, alioquin ita distinet cognitum iudicatur ut imaginem semper conformari obstat, et ut distinctionem potest deformari illa, nam iudicium quis distinctionum est representatur, cui distinctione ita ut representatur, quod si iudicium quis representatur non est semper significativa et quod distinctionum ratione. 4° nulla dat imago affrat et negat, ut iudicium representatio ut affrat et negat; quod non est imago 5° non iudicatur est imago, ut frater representaret conuictus et metu et tristitia et letum, frater nutritus est horum, quod non uocat alioquin iudicium operula in oratione fratre significare. At conuictione iudicatur et gloria fratris et uocalis representatio nisi tunc quia est cognitio est imago fratris, et uocalis obstat intercedit quia informata quia ratione frater et uocalis cognitio, et uocalis iudicium est illius cognitio, quod est fratris imago, et uocalis intercedit obstat ut p[ro]tulit et obstat (huius enim non est cognitio qui dominum iudicatur) et est et 2° negat tam apprehensio

50

g. iudicij cōgris et distincta cognitio ac gis utraq. dicitur cōgris et distincta. imago.
3^a bene satizauit ille q̄ dixit cognitio iudicij ut imaginem sene exponere. ita, ut ut dictione alijs p̄cipiari; gis ad coniugationem doni cōsiderati gis refutat
et dictuum, ut cōsideratio ac real, n̄ in falso ac distinca ḡ illa; ita namq; distinctioni
q̄ respectantur semper cōiuia, q̄ us dictuum alijs gis cōsiderat, ut id gis dictum n̄ sit re-
spectantur q̄ntum h̄o gis vnde distinca ḡ illa n̄ c̄at nec s̄t gis at n̄ cōuale, le-
trumq; sit it agē rei. 4^a garbis satizauit dicendo nullam imaginem q̄ imago
c̄ est affat^{cō} l negat^{cō}; et ne iudicij q̄ imago, n̄ c̄ est affat^{cō} l negat^{cō}, sed q̄ affat^{cō}
aut negat^{cō} c̄. 5^a Et iudicij respectantare patr̄ ac cōfessio suonatio n̄r ab eo,
et mālū ac complice gis extra q̄ q̄ ad sequela assertio iudicij in iudicatio ne
uocali temp̄ r̄igare matr̄ uincunio, q̄m nilominus iudicij falso respectantare
pot, ut p̄ote sagittis utrū mentale falso r̄it mālū r̄igato utrū uocalis, ut legi in
haec iudicatio, albu currit unū iudicij mentale r̄ens albo falso exprimit r̄igatio
mālū, et mālū r̄igato falso ignis. P̄o i, cum ga liberi cōmenti q̄ libere r̄ens r̄ig-
amus, s̄t falso s̄t mālū c̄ no auxiliare, et falso coniungere, cum ga iudicij c̄ dicitur re
spectare nūnq; r̄it oīo, q̄t i cōuincitio vñ extra n̄ aut' extra c̄ haec que n̄
uidentur sit ut bene l mālū vñe coniungat, ut una alt' erat.

3ª Iudicij ḡbat iudicij n̄ gaudiū p̄fectū ab apprehensione. C̄o ap-
prehensio p̄fectū carit iudicij ga detrahit ita ad iudicium, quidamq; gis deoat ita
ad coniū, ut gis quidamq; gis singula ita detrahit ita ad coniū ut sit uī cloa-
set efficientes uītū sui apprehensio complexa ita detrahit ita ad iudicium, ut
sit uī illo carit p̄fectū igni iudicij, st̄ maius dat r̄io c̄ ipse q̄ in apprehensione gis
maior p̄t men ab aduersariis iudicis, n̄ oīo gis sc̄ante est apprehensione fere hoc iū-
dicis l opposici, l ḡrisitate motu, l neutrū ut q̄i apprehendit haec p̄positio
soluta s̄t gares uī constat apprehensione ex se n̄ detrahit ad iudicium, ut ipse h̄as
ex se detrahit ad coniū h̄as; uīm c̄ ga h̄as c̄ coniungere p̄fectū, q̄t c̄ p̄iū
actionis, ut calo, q̄ ipse at apprehensio n̄ c̄ tale p̄iū 2ª apprehensio c̄ para con-
ditio nūne q̄ n̄ regit iudicij q̄ n̄ c̄ ipse p̄fectū illius. P̄o i, ut te h̄it apprehensio
ad etiū ut apprehensio ignis ad umbuscione, st̄ apprehensio c̄ gura condicō matr̄ nū
ita, ut detrahit, q̄ s̄t apprehensio vñ gura condicō, sūne q̄ n̄ regitas
Mai p̄o, sūne apprehensio n̄t aliud c̄, q̄ real coniungere ḡensū falso, ita
apprehendere c̄ intentionali coniungere etiū uī ita. 3ª apprehensio q̄ ḡmissi-
oni, nūlū mō coniungit p̄fectū ad etiū itoī, q̄ apprehensio nūlū ḡs c̄ eiā

effectus iudicij. Atis formas si supponantur asuis Gminarii sine caru apprehensionibus, nit enim ab isto pdeuenit asuis etios quia admittit si supponatur dari ignea seni agnitione cu lego sicuto statim debito calefacio; qd aliquid Gminarii nullo modo ocurrat effectus ad asuis etios. Contra ipsimas autem qm in collegiis agnationibus non unum rere effundent ad calefactionem, cum qm qm dicitur id, qd effectus concurrit, nec aliud compensatur, minime rego ipsi, ut pietate non in illo dicitur, et nit enim asuis rego, concludit illud in superflua, ut lige capto nibiliter non ab igne calore, qd effectus concurrit ad calefactionem in rego natu calefacio. 4° ad alius edentatus effectus influit sola pta cu habitibus; qd ad alterius itus sufficiens concurrit sola pta cu habitibus regis, et non in apprehensionibus. Ans constat ex eo ut voluntas, qd ad eum pium nrorum actuum, et tot regre cognoscit toti, tunc condicione nostra qd non constat cu contra ea sit etidone nostra.

Decio 5° ipsi imposta non in remota ea effectus iudicij qd aliquid non in pta in effectus idem. Contra i bona qd si apprehensio pta epicerit iudicium, ignorante effundente ipsi qd pta dicit apprehensione pdeuere. Puis apparet unum ipsi itus deinceps auctoritas apprehendat toti sine pta absq; alio nouo mirendo paret iudicium de illo, qd ipsi ne remota concurrit effectus ad iudicium. Contra ui egregia, qd si ipsi in auct concurrente ad iudicium actum, itus sine idem maneret pium in completi ad diuindu talen actu atque adeo non pdeuerit cu ne pmi rauda 6° apprehensiones non concurrent effectus ad atis pta deinceps, qd neg, ad eas atis contra desuntes ea auctoritate nostra. Puis uero numeris ex cogitatis fidei deinceps non ordinis pignoris, ac gen non apprehensiones ad idem effundentes concurrente patitur deuarent, ut diversi itus qd huius fidei supernaturales, sed nit in pta effectus in atis fidei deinceps. 7° iudicium potest dari sine apprehensione; qd apprehensione non in effectus iudicij effectus in sine pta cu rials dari neg. 8° itus i ad eum pta effectuum iudicij; qd apprehensione est iudicium sine qd non itus iudicat. Ans indicat, pta nales tot agnunt huius ab eos atis, pti st integrum pta atius, man cu huius redant facilius ad agendum illes ptas, qd informant si pta, in qd huius, nit ad eum pta agendi; nung integrum pta atius reddere, pta qd huius ad agendum, ipso cu pta aut agnunt huius ad atis iudicium, signi i illam i ad eum pta effectuum talium atium.

Et apprehensione effectus concurrente ad iudicium qd ut se hinc ipsi unigessa ad apprehensionem, ita se hinc ipsi expressa, una fidei iustitie pta ad

uditum: quia ad modum en' spis detrahit ita ad agnitionem huius rei sic spes
extensa detrahit item ad assurum huius invenitabilis; ad spes impensa detrahit sp-
iendo agnitionem; 3° pariter spes cognitiva detrahit cognitio iudicium ut par non e-
scendet. In' nrof. 3° arguti min. et ad eius gratiam d' illas spes exigitas simili
converso effectu detrahit item ad cognitum iudicat huius potius toti illius, quo
spes impensa detrahit ipsorum item ad cognitum apprehensionem huius potius toti illius,
quod si hic conversus effectus spes impensa reddit prius prout unum cognitum
apprehensio cur' scitis conversus effectus spes exigitas non reddit prius prout unum cognitum
iudicat, sed haec sit alio s' nrof. Nam qd' ita ferat iudicium potius motiu' n'
stat, cum id motiu' pponat apprehensio, et aliog' axius pmissari' n' sit in
effectu' scitis p' huius assurum dicunt illas p' potius p' positi ab illis: nec obstat
qd' aliq' nulli ferat iudicium de re apprehensa. Qd' de cognitio' scilicet dubia, qd'
q' regim' dubitatione censetur incepta ut iudicet, qd' ut positis axibus pmissari'
aliq' illas suspendat iudicium scilicet uno in nobis dantis multe spes impensa re-
ni' deq' nulla dat apprehensio, et spes q' hois n'st detrahit ad unius hois, et
alioceus ad unius hois detrahit potius. Regi q' 3° arguti min. et illius gratiam
apprehensionem in' parum conditione qd' cognitio' n' sit aliud qd' coniunctio' appre-
hensio' cum p'posse: at apprehensio ita sumgit, et pponit illius totu' iudicant ut sit
cum illo acte in' plenam in' iudicium, cuius gen' sit p' prius acciduum.

Regi pariter 3° arguti min. et ad eius gratiam d' implicantia
iudiciorum, ut in soluere et remittere, dari iudicium sine apprehensione qd' attis p'
missari' absq' ilorum apprehensionibus, et contra illos sine his n' p' detrahent' assu'.
scilicet tales aut' implicatio' iudiciorum n' sequitur ex approximatio'. Regi et 4° min. Tene-
ct' alio qd' affirmare item p' sua cognitio' effectu' surrexerit ad eos a'is voluntatis atq'
ad eo voluntate ut prius adegit' suorum a'is ut n' excludat i' sortitione effectu'
illius. Concedit min. doceat et qd' regant illas p' sua cognitio' aut' v'gluerent
in a'is voluntatis, et assignarent maiori ratione in apprehensione riu' a'is iudicant, p' in
cognitio' riu' a'is voluntatis s' qd' cognitio apprehensio' e' p' ea in' herens illius, qm' cum
cognitio' p' detrahatur iudicium sit cum illo effectu' uniuersit' apprehensio' cognitio'
de trahit' item ad alterum iudicat, cognitio' riu' illius n' in' heret voluntati, t'qz
extrinsecus omni detrahit potius huius conversio' effectus.

Quincups. Regi 3° arguti min. et illius gratiam et illius spes
desertum, n' i' discere illos a'is dicere, qd' ex sua ratione sit prius in' complectio'

carens sufficiente uirtute ad illos prouideret, ut ex cogit serice sp̄ebus sui gr̄ia
indetracta, et diuino igit̄ sp̄ebus, q̄z deviat, haec aut̄ detrac̄ i' effe^s ob errata
roem. M̄ si aduersarii supponunt ita' deinitus p̄tē agnoscere obliuie n̄ sp̄eb
in coenite serice nostro miraculo iudicabili de otio agnoscendo n̄ sit q̄z n̄ h̄eret
illius sp̄em, ut certis in aliis separata et Angeles se cognitibus absp̄e sp̄ebus
tene in sp̄oria obliuie etia' neglet uero n̄ sp̄ei illegibiles. Hdg. n̄ debi
arguti' ante. Negi' contra et ad eius phrasim assignata dis pars rāo q̄z cā n̄ alis
n̄ elevata negant prouidere sp̄em signatorem, et cum aliis illius elevatus p̄hām
p̄fidei n̄ gr̄iam sufficiens, sot exscie vi eo euenire conuertet agnoscens ad illa
iudicia signalia; qd̄ tñ n̄ reperiit in aliis iudiciis cum sine em̄ n̄ alia, ad eaz̄ p̄in
agnoscens sit cum ita' sp̄iente sit conuertere p̄fidei.

I' aut̄ p̄ n̄ p̄tē n̄ alis dari iudicium n̄ sit agnoscens i' unita effe^s iudicis, sot ut q̄z illius noster ad formandū potius hoc,
q̄z illud iudicium monuit ab obliuie, sot moueri negt ab obliuie n̄ agnoscens p̄ n̄
agnoscens dari n̄ p̄tē iudicium. Maior dubitatio ē. 2' deinitus dari q̄z iudi-
cium n̄ agnoscens affirmant alij q̄z nullam implicat contradiccionē, n̄ ē.
agnoscens regnit ut cā sp̄iens haec n̄ neglēti p̄tē a Deo, l' exigēt ut cā p̄alisi
in sp̄oria, cū cā gr̄ia iudicis n̄ ignē obliuie q̄z agnoscens p̄ficit, sot tñ imp-
p̄fia et cordis p̄sonens obliuie iudiſcendū, condit' aut̄ et a Deo neglēti p̄tē, q̄z
n̄ implicat deinitus dari iudicium n̄ agnoscens. Negant cā alij, q̄z ma-
nifestam implicat contradiccionē euenit agnoscens n̄ actus iudicis, sot se ut
cognitio n̄ aii voluntatis ut ignē aduersarii facient, sot implicat voluntas
acte alij qd̄ prius n̄ sit cognitū; 3' et implicat illius iudicari alij qd̄ prius
n̄ n̄ agnoscens. Min' ordet qd̄ vi eo euenit uolitio trahit ad obliuie iudicem,
ut negoniti ut n̄ trahit, cū cā iocē p̄uentiatē n̄ uolitio qd̄ n̄ cognitū, seu amor
trahit ad obliuie amarit, ut supponiti ut n̄ trahit, cū nulla p̄ia cogitens uoluntatis
obliviat ut p̄uentiatē alij obliuie amabile qd̄ uis amare trahit. Siles obliuie regatur
ex eo, qd̄ somni iudicis de obliuie n̄ agnoscens obliuie en' iudicis ut negoniti et n̄
obliuie, cū n̄ deo obliuie circa qd̄ uersit. M̄ ad contrarium p̄ntē 4' p̄tē neglēti a
Deo illas conditōes, q̄z nullam in uoluntate i' deitionē, ut agnoscens n̄ iocē illas, q̄z nullam in
uoluntate contradiccionē, ut cognitio obliuie n̄ aii voluntatis, agnoscens n̄ iudicis obliuie
n̄ actis, realis n̄ existia agentis i' pura conditōe q̄z ordinem ad eius calles, et trahit
sp̄iere negt, ut res n̄ existit agat. 5' lo' d' p̄bar ita' cū cā ad alij cā prius alliu'

Sed nō excludat consortium alterius id est ut p̄ia enī capax huius sola operae
ḡduat i^o huius, ex q̄ relingit huius, et postea cum huius si uniuersit̄ est ut
nō excludat consortium ignoris huius uniuersitatis ut est, q̄ id ita nō adiungit
ut ignoris est iudicium nō p̄ia excludat consortium apprehensum est, q̄ id est
dei ḡt ita nō nō ignoris deinde ut ignoris enī adiungit ut ignoris indigere sp̄eciebus
ut apprehensionibus q̄ deinde ut compleatus.

Sed obiectio q̄bat enuntiationē mentale dicendi in aḡhēs co*m*ū
dicat dūcti de cā. 1° ex operatōe impotē nō iudicat, s̄t enī apprehensa ut rā, aliq̄
inferti, q̄d ex eali ante uenit uero; q̄ signū ī illam & portionē impotē c̄ germa-
nam enuntiationē mentalem. Ans̄ ḡt caḡeria. Contra dūt̄ congl̄ratiōe, q̄m nō
ille positio apprehenderet s̄t q̄d triū deinceps et disparatos, nullū exerceret
cālēt̄ et ilationē. Ad ult̄ am̄ uero apparet mentionē huius in mente duas enūtiōes
contradictorias, alteram apprehensam alteram iudicatam; q̄d iustificat̄ s̄t negant̄
enūtiōem mentalem. Dicidi enī apprehensiam et iudicatiūm.

Sed enūtiōem mentalem nō dicidi enī apprehensō et iudicatō, q̄d sit
enūtiare et iudicare. unū ap̄suendit̄ ē ans̄ c̄ c̄ ī uido nō dēt̄ expositio in-
potē, q̄ sit enūtiō, nec ex operatōe impotē enī apprehensa aliq̄d uisitato, q̄
q̄p̄ illatio seu discurſus pertinet ad 3° operatōe, q̄ supponit 2° id est iudicium,
a q̄ pendit nō discurſus. Q̄d inficienda ī caḡeria, q̄d ans̄ magis impli, q̄
ḡt̄, ī enī mera deceptio 2° ī soluo p̄it̄ ex rotatōe & ab initia nō enū-
tiōis apprehensō illiḡt̄ s̄t q̄d gl̄tate complexa q̄d exercit̄ nō affimat aut ne-
gat q̄d nō nō affimat, s̄t negat nō ī simplo enūtiō, s̄t p̄tinet ad 1° enūtiōe
id ī apprehensionē ut ī appellat̄ apprehensō. I gl̄tate simplice q̄d exercit̄ aliq̄d
affimat, s̄t negat, ut hec sola ī simplo enūtiōis q̄d alī dī enūtiōe iudicatō
et constituit 2° ita operationē et ī iudicium.

Sed obiectio enūtiōe iudicatō nō dicidi estib⁹ enī affi-
mat̄ et negat̄ tāq̄ ī duas ips̄ denū ōis p̄du dīas artis s̄t cāst̄ ips̄;
s̄t uolu aliq̄d et affirmat̄, aliq̄d negat̄, ut p̄it̄ ī huius et resūnit̄ L^o nō p̄ceauit̄;
q̄d enūtiōem mentale nō dicidi in affirmat̄ et negat̄ tāq̄ ī dīas ips̄
L^o. C̄ i^o de priore resūnit̄ p̄conit̄ hoc argūto, q̄d ibi reat ad maiorem min. Aliud est
ad uotram q̄d negat̄ enūtiōibus sufficiens. Aliibi tārē ōis artis p̄du di-
uina ī cāst̄ ips̄ p̄t̄atuus res māles nō dīsa q̄d medīū attentiōni ē
unū ōi resūnit̄. Vident̄ nō affiat̄ et negat̄ inducent̄ dissimilē sp̄eciebus.

omni assis sepius ut inducerent in assis fidei dñe & duplae punc. i^o Nōs
mūs tendendi in it obla, arguit autē sgi dños, st affirmat, et negat se mī dirin
tendendi in obla pndi dñe, f' actus pndi dñe affimat¹⁴ Enyat¹⁵ se dñe sgi
Posterioris ut hic Petrus pndi dñe affirmat, et cunctos in dñia obla dñne
sgi g' aforiori assis ciuitate affirmat¹⁶ Enyat¹⁷ distinguunt sgi Ans erit c'us
spicantis p' ordini ad obla, st plena p' fidei obla st' dñia sgi g' assis tendens
in illa erunt dñia sgi Mai ut contra genti mūi constat ex eo, qd nemo ē g' aude
at asserere hoc duo p' fidei obla, trinitate et peccati Sudare ciuitate sgi, cu' i^o
sit qd in creatu', alt' u' creatu', ac moralis malis, neg' dñi p' ab eis motiu' dñi
sgi qd credunt, respondi in talia obla rōes tales ciuitate sgi, ut i^o sit qd ciuitate
alt' u' creatu', rāo ex' fidelis obla ut a moratu principiis derivantur in alio eti' ab
ignorante obla mali orti, ut ciuitate in medio seipso rū dñiorū obla maliu'. nam p'
hoc medium, at rōles, matr sumptu', usq' perire obla sgi dñia, qd hō ē risibiles
i' illu'¹⁸ et concor eliciunt ahi' sgi dñia, g' quis Dei testimonium ex' u' nō
gut' t' u' rōis applicati obla, rōes tales sgi dños care p'.

2° n'ez motiu' oblatate recte colligeret ois cui' fidei dñe ē
ciuitate sgi et ciuitate de artibus p' fidei huīa rū ciui' oblati ob cant' rōm', huīa
rōm', authoritas in obla ē ciuitate sgi; ac tales cui' fidei huīa st' dñia spic;
g' ut fidei dñe. Rebit alijs horum authoritatē p' rōis applicati semper ut it, sat qd spic.
Rebit alijs n'ē rōmam illos duos aūs ē rōtū in intitate sgi ois rōm' fēcūt in illa obla
est stant nob' Antonii Authoritatē g' ap' Is' ut fidei rōis negato anterēpo-
nōis, namq' p' fidem s' huīa n'ē dñe, id qd fidei rōis n'ē sot' ceremoniū
st' obla g' ipsius testificaci', gut p'ndet in cogiendo ab huiusmihi testimoniis, i' q'
nisi rōis ē ois dñia au'rit' testimoniis, et i' ois fidei rōis le' depeidet' atestimoniis

3° dupli assertio. i^o p'babile ē p'ciung' cui' fidei dñe tēber-
tes in dñia obla deferre sgi, et b' in alegia sumptu', gut cadent' P'nti' ceremoniū
corre in cat' sgi inspīra. Hoc assertio ab alijs p'ntu' utriusq' p'is breuer
confitit. Petrus fidei p'nti' ut vnde attingit tam ipsius fidei obla' V'g' trinitati g' mo-
tu' dñiun, sgi qd credut, g' cui' assis spicatis p' obla, recte segit ois fidei assis rōis alegia
sumptu', in ear' p'nti' u' rōis distinet' g' addit' P'nti' dñiun, cum sgi sm' u' alia'

virtualitate, q̄d sita attingunt, differre s̄q̄. confirmata, cum in hōe genadejſe
numquā ḡtis atis c̄ uāst s̄q̄i c̄i ego eod̄ nō augto, et dīm̄ s̄q̄i n̄ auq̄iat̄ ḡd̄ia
spiritua ſitatis p̄d̄i n̄e reſtimonii diuinū enunt̄ ſp̄ie et n̄e dīm̄ ſtati deſerit̄ ſp̄ie
uer cognitio albi et nigri, eft uiridē cogniti ita in ueritatis dato duplex cognitio alle-
et nigri le ~~c̄ato~~ n̄t una, et n̄ det aliis ſitatis cognitio utraq̄ erit uāst s̄q̄i que at-
tingunt ſtati albi, et dīm̄ ſp̄ie que attingunt ſtati nigri. Sito aliis ſitatis que at-
tingunt motiuū diuinū n̄t uāst s̄q̄i, et dīm̄ ſp̄ie que dīm̄ ſtati attingunt. Atq̄ ita
p̄iñta 2° aperitiois afferentiois oīis aliis ſitatis c̄i uāst s̄q̄i, itaq̄ dīm̄ e' de ea p̄iñta uin-
tuale diuinitatē, q̄d 3° motiuū diuinū calce

2° si sit abortio probabilis e' ois ois pidei deinceps e' iust spie.
Functi e' glibet ois nomen unitate et distinctione a motu qd e' rao asserendi ita
et moriuum cuiusq; ois pidei dina e' dina authoritas qd tota h; rao asserendi ita
to reuelato; qd ois ois pidei deinceps e' iust spie insima. Mai e' vera qd singulas
ois desumit applicatione ab otto trahit p; qm; ut min uides ag' certa rao en' trahit
qd qm; unius cuiusq; ois pidei dina e' dina authoritas qd in uno ipso autem e' iust
spie, ino u' qd authoritas deinceps ut totales rao credendi et asserendi otto reuelato,
et credibilitas qd rao trahit sub qd ois pidei, tota desumit ab ois motu deinde qd
ad eo e' iust spie in oib; attributis pidei dina, quantumvis otto malia sunt deinceps
quicquid min tam leu qd in uideat rao p; qm; et motiuu uidenti, qd uenib; lites qd rao
trahit sub qd iust, e' unius spie insima, quantumlibet colores trahant qd. atque
ri' puncti e' assertori atque h; e' mali ne dimotu malu, n' ino trahit cu' nulla rao trahit
lites numeri ex toto male, sed tota ex motu deinceps desumat. Nig, alati medium
sic s' pat male, oscat medio pidei s' authoritat dina qd authoritas dina e'
medium caescens, at male e' medium inservit, nig, alia exempla adduntur
obstat ut consideranti pideit. Statuerat deinde ois attributis de amorisibus
uo pidei huius eportione habita diuina se' est.

⁴ Strictio ybat enuntiatio mentalis n' d'ividit actus in
uam et sicut dixi ex cap*i* enuntiatio vocalis dividit actus in uam et sicut
g*o* ex enuntiatio mentalis. Post glo. Enuntiatio vocalis definit oratio significans illi Ep*e*
st*r* significatio rei significatae i*d*e eius significativa, g*o* significatio illi Ep*e* i*d*e estia enuntiatio significativa
2*o* ueritas enuntiatio mentalis prob*l* consistit in ignorante et adagio gloria res
sentia*e* cu*m* non est*o*; et gloria significativa*e* primum significatio formata et adagio est*o*, g*o* cu*m*
significatio n*o* de idem estia i*d*e ueritas erit de estia ignitus.

Et in enuntiacione mentale dividit seculis in via et fato. Pro ad
 presentem utriusque capitis suorum, distinguenda est triplex veritas et dicitur veritas re-
 presentatio, quod dat in 1° illius operacione ex cogitatione apprehensio representatio, que apprehendit
 et in immagine reali non potest non representare, et conformari est hoc representatione, et apprehensione
 semper dat veritas representationis in apprehensione. 2° dicitur veritas distinctionis, sive veritatis
 prout ad 2^{am} operationem illius, sive realis quod ad 3^{am} pertinet. Veritas autem distinctionis
 prout de nobis, seu communioris gratia cum nobis, enuntiacione mentale consistit quod in
 illa reperiuntur conformatioes distinctioes in re dicta: quod in ea inveniuntur conformatioes dis-
 tinctioes in re dicta, et coicidit saltem distinctioes; haec tria distinctioes. Conformatioes non con-
 siderantur proprietas representacionis, cuius glorietas videtur quod non rationalem actualem, et propria
 latitudinem, nec potest significare nisi dicitur, nec quod dicitur significatur, ut quod dicitur est in 2° distinctio
 et minus gloriosum consistat in relatione illius distinctiois, ac iudicantis, ad obiectum dictum ac
 iudicatum; et magis gloriosum est primo tales relationes. 3° dicitur veritas rigorius, quod est rigor
 enuntiacionis vocalis, et sonus, ut recte enuntiatio vocalis rigore veritatem obiectivam
 vel rem vel locum, cuius sive ex cogitatione res sit, non sit ut significatur. Peculiariter hinc veritatem
 salutarem ita non est aquilum enuntiatio rigore vixit et per se enuntiatio rigore non
 est, et non est unum ex cogitatione res sit, non sit ut significatur ab enuntiacione, resultans veritas salu-
 taris, sive proprietas idem, vixit et illud manavit aritione enuntiacionis cum sit ja-
 ga res in autem non est cognitio utriusque capitis solus innotescit.

De DISCURSUS.

1° difficultas est de discursu sit una simplex et littera, an multiplex. Deo dupliciti
 expositio. 1° gloriosus est discursus in calitate, quod in 2° illius operatione constituit potest
 esse multiplex gloriam. Haec traditi sunt et existimant discursus dicere deinde
 plures autem videlicet res duas et sat unam cognoscere antea et alia contem-
 nere et videlicet traditum in variis post locis et locis in 1° priuori c. q. 2 a. 1.
 ubi discursus, inquit ratio dicit in dividere plures cognoscere. Namque discumi
 to ex deinde igitur discursus in calitate, quod definitus est propter abundantem cognoscere
 ad cognoscendum alterius, cum dependet unius cognoscendi ab aliis; quod ex hac dependet ma-
 nifeste colligitur discursus proprius includere duas saltem cognoscendas quae una de-
 pendet ab aliis. 2° expositio Babilius est discursus in calitate proprius et una in
 plurem gloriam, quod illius regnat coniunctionem eis extra consequentem, quod coris et id est
 quod dependet ab ante, ita ut res sine eius dependet et negatur. Haec exponit

ab eis, q̄ sit u[er]o arbitrio iudicium à singulare[re] le ḡregorii sit multiplex, uno est usq[ue] ad ipsius Q[uod] ubi assentient ḡgenia discursus enim consistere in esse ilatio ex alio ante, q̄ magis negotio q̄ in claudit iudicium. Prior positio[n]is pars suadet ostenditne discursus cu[m] iudicio, sicut enī iudicium p̄falo ē una n̄implex gl̄ta le ḡregorii aghenōnes ita discursus p̄falo enī una simplex gl̄ta ita respondat aghenōnes et iudicū ans. Posterior u[er]o positio[n]is pars suadet de p̄fō discursus q̄ dicit in discursu m̄i cālitate iudicari unū cālo et dependentes ex alio, ita s. ut illus iudicet, et agbat unū q̄ alio ante cuius dependentia ē nego; id id h̄ec iudicium vōis, q̄ q̄ iudicato, et agbat concessio enī extra vōis, q̄ p̄is vōis ante, q̄ hoc enī de te dicitur iudicium discursum. M̄iā explicatio enī discursu triplice inuenit concessio. L̄ enī extra ante q̄ p̄gantur vōalem q̄ l̄ egit rigore i[n] usq[ue] concessio iudicat ḡregorii a iudicio discursu 25 u[er]o q̄is ī nob̄ 3° iudicato p̄falo unū iudicō discursu q̄ q̄ agbat concessio enī extra vōis n̄ abs, st q̄is ī vōis antecedens.

Op[er]o 5 hanc 2^{am} positio[n]e, autorit̄ et roin 1° positio[n]is. Nam si ll alio dicunt discursus ē compōsitus, et glares enī claudere cognoscit, ita quod de compōsitione et ostendit ḡregorii et radicali, n̄ aut de p̄falo queationē ē explicatio, q̄i de iudicio nō loquens q̄ p̄e illus nit interf[er]t q̄ nōnum vōale[re] q̄ l̄ op[er]o p̄p[er]iū iudicat. sicut nūn iudicat q̄ p̄is aghendat. In s̄ite n̄ ita legenda ē rāo de sumpta ea de p̄fō discursu m̄i cālitate emō in p̄fō n̄ auxiliū duo cāp[er]a et explanata

Op[er]o 5 2^{am} positio[n]e, autorit̄ et roin 2° positio[n]is. Utq[ue] enī p̄t desolui, n̄ in ea opinione dicato iudicium p̄falo discursu magis ḡprie et magis p̄nicipali consistere in alio ilatio ex alio ante, et minus ḡprie et p̄nicipali in alio alio ante. Vn̄ u[er]o illi assentient vōis discursu negotiorē alio ante, agit de p̄fō magis ḡprie et p̄nicipali, q̄ agbat concessio enī extra vōis q̄is ī vōis ante nō in s̄ite iudicis enī discursu et iudicium pot[est] ut est opinione solu dacto ē affirmando, q̄i ad munus ē ḡbabile discursus p̄falo ē multiplex gl̄ta et ḡbabilius n̄ ē unam n̄implex gl̄ta, ita ḡbabile dicti iudicium ē p̄falo et multiplex gl̄ta, et ḡbabilius dicto ē unam n̄implex gl̄ta q̄dictio n̄ ē aliena amente. Et dum statuerint ḡbabile ē opinioni ostendit iudicium ē p̄falo et multiplex quis ḡbabilius n̄ op[er]o assentient ē n̄implex. 2° neg[ation]e discursu ē n̄implex ut iudicū et de iudicio allegio cognita discursus de p̄fō triplex exprimitur cognito et ē discursus

videt potius multo labore q̄ iudicium.

2° difficultas & cognitis cons, qm solam magis probabile appellamus fratrem discursum cadat fratre P cognitum anterior, an virtualis? Propter iudicium discursus ^{un} sot cadere fratris 3 anni, qm cons est et virtualis 3 anni. Ita assertio discutitur ut qm assertione assumum discursus fratre cadere P etiam et virtualis 3 anni. Functu assertio est, qm iudicium discursus agbat inexistens in causa. Tunc contum n'absit respectu ad annis qm est illius cons, qm fratre cadet 3 sot cons qm cons est. Vnde in cum predicta conexio nisi extra contum qm cons est ad sui veritatem negat unitatem annos et qm ordinem ad aliud agbet is dō iudicium discursus, quod fratre adit supra inexistenciam contum et virtualis cadere 3 anni id est virtualis agbare conexione in causa annos.

Argues 1° iudicium contum cadet fratre 3° conexione reale in annis et annis, sed n'got cadere virtualis 3 utrumq; extrum, qm fratre cadet 3 utrumq; extrum mai. indicato iudicium est unum l' p̄m rōe conexiois, qm agbat l' imbat sed iudicium contum est unum rōe conexiois consecutum in cons et annis, qm fratre non agbat et fratre 3 tam cadet. Meri contum est oē iudicium dicit tendere fratre in alijs obiectis qm iudicium discursus negat tendere virtualis in utrumq; exterrim, contra inveniatur inuenio in ipsa conexione exterrim contum id est cadere P conexione exterrim contum qm cons est annis, alij adiutorio fratre cadere supra vias, qm cons est et virtualis 3 anni qm agbat cons, tang aliqd conexum cu' annis. Redargues. Prost eot autem sententia fratrem ut rōem fratrem obiectum, id annis est fratre rōe a sententiendi contum, qm iudicium agbaris cons et fratre cadere 3 anni. Meri et contra sententia mai. qm tam exposito ut vires eot actu ferri ut idem et lucem qm rōe iudicandi coloris qm rōe qm ex obiecto ut ne fratre obiectum n' duplex, id unum obiectum et complexum obiectum coalescit qm unus account actu fratrebit. Kilominus ad minorē domini est conexione annis cu' contum est fratre rōem sub qm agbat conexio in causa contum, et iō n' operere ut iudicium contum cadat fratre 3 anni, seu agbat fratre inexistens in causa annis, cui agbat supra.

Argues 2° Rōis contum variat s' p̄r rōe annis, qm cadet fratre P igni anni. Rōis appareat unum, qm si anni est minorum, cons est et minorum, et si illud est probabile hoc est probabile est. Contum appareat bona, qm actus istellus n' varians p̄r n' qm varians obiectum, qm ut qm varietate annis varians iudicium contum, hoc est probabile.

28

¶ Et hoc enim sit et anni. Regi contra, quod iudicium contis non ageret fratres coniuncti
intra eam tempore, cum hoc signatur ageretur, sed tunc ageretur coniuncti eam extra eam
quod contis est tempore, ut hoc non rigat quod dicitur iudicium contis cadere virtutibus 3 annis
propter si unius probatio uult iudicium contis hinc anni 3 annos, 3 annis coniunctionem
virtutibus cadat coniuncta est si autem uult iudicium contis hinc anni 3 annos
cum coniunctione fratrum cadat, neganda est; quod negandum non erit iudicium contis
unius coniunctione fratrum propter id unius malum quod ut coniunctione eam debet tempore
est tempore fratrum dictorum. Redargues iudicium contis cadere virtutibus 3 annos, quod
iudicium contis non est modo cadere virtutibus sed fratrum 3 annis. Propter fratrum ageretur
trahit etiam uigilie virtutibus via cognitio. Contia ordinis ex eo, quod iudicium
contis dissipatur per dissimilitudinem temporum, et per rem ad illud annos est uim. Sed, quod
nisi hic iudicium contis primum ad unius signum unius anni decimus inserviet etiam
quod iudicium contis non dicitur cadere 3 annis est ut virtutibus modo, quod iudicium contis cadet
3 annos. Regi ut contra catena est ratio in uno, atque in aliis servata ubique proportione
Redargues 3° cognitio contis gerendus ab ante preceptum nisi uino
dependet ab ipsius sensibili, sed uino nullo modo attingit ipsius sensibilem quod contis
cognitio nullo modo cadet 3 cognitio annos. Maior ut uia, quamadmodum et ipsius est
potius effectus uinorum, ita cognitio anni est potius effectus cognitorum contis minus potius
quod ipsius est ex tempore uirius, atque si illa attingeretur cum numero tempore tendere
ut manifestetur contia, quod cognitio anni est uia uirius, cognitio autem discursus est uia
ex aliud quod si iudicium contis discursus cadet 3 annis cedente in numero
Regi contra ut maior ratio in uinorum quod in iudicio contis est, cum gaueles et prie
re cadet 3 gradus ipsius, alios et uino et iudicio caderent 3 gradus;
cum gaueles, quod iudicium contis est ex annis at uino non est ex ipsius; ut autem
iudicium contis non ageret fratres coniunctionem intra eam tempore, sed tunc virtutibus,
quod ageretur coniunctionem eam extra eam, quod contis est, is non censetur tendere ex
numero tempore. Redargues illas potius iudicare contis est uim, gaueles annis est uim
quod tunc iudicium contis fratres cadet 3 annis, atque adeo tendet ex numero tempore.
Negat ut contia, nam in eo uenient iudicium contis uero non emititur fratrum
annis uim, sed iudicium ipsius annos fratres reperiunt.

3° diff. uultas est 2° anni nostra discursus omni calicetatem
exercitat alij in uinum calitatem in nostram cont. Uina recte et. Nostra iudi-
cium fratres exercut calitatem effectum in nostram discursus omnia nostra uis iudicium

86

solutio carceri iustitiae effec^t fratre in ipsam noam discursus^d. Vtq[ue] etos pars pars c' x^a me-
tem (l[et]is docente assis & ministrari frates eque^c ac assia etas, assis aut & ministrari tot
frat[er]e cui ipsi assia etas. M[od]i senti huiusmi d[omi]ni c' altero nostra etas p[ro]p[ri]etate. D[omi]n[us]
alteri ex d[omi]ni 3^e obituaria soluta in iudicior[um] gaudiante, conscripsit hoc mo. No[n] ag
hens[us] fratres c' ei effec^t iudicat^b no[n] et no[n] alphens^d ob^c c' fratres catoniam iustitiae
no[n] iudicat^b, q[uod] a portione no[n] iudicant^b fratres c' ei effec^t no[n] discursus^d, et no[n] alia iude-
catur ut obire^b erit, fratres c' discursus^d.

66. Si nostra iudicatio triplex & dictam calitatem efficit et exarante in nostrum discursus regni potest sat dimitius dari nostrum discursus contemnere nostra iudicatio triplex antea, quod in uero summa. Segunda ergo nostra iudicatio triplex est solum negatio ut exarata effect, haec uero potest negari a deo, et exigit ut condicio pponens obstat, quod ei causa leti extrema, condicio autem a deo negari potest Regi sequelle, quod ex inductione implicat a deo prius negari ut aperte in uoluimus iudicacionem dari deus uerum sine iudicio p negare dimitius dari potest. Tertia triplex implicat inductionem ex oratione ex cogitatione autem dictum triplex est illud unus ex alio, atque ita implicat vocale autem dari in intell. que denotat discurrere nostra iudicio ante secundum in queritur, qui si ille iudicium est dictum discursus ac subjectum tunc illius est illud scire ut resurget quod est assentire rei, quod est agere implicatio scire p est assentire coniunctio, quod habere autem significare, ut resurget qui coram nostra mehili, seu aliis p est assentire coniunctio. Tertium p est ex secundo p plementum implicat iudicari id quod non est apprehensibile, ita ut regnaret in genere et p iudicatum. Quarto scire iudicium quod est operatio negationis est enim discursus quod est negationis et ut uero calitas deus uerus non potest fieri nisi mediante nostra triplex igitur ratio regni ut nostra ratione habitudinem et insiciam dependet etiam ad nos animam, et ad obstat illius pote ad sequelle oblationem rendit, et a deo negari non potest illas condiciones, quod manifestam implicant contradictionem cuius non est existentia rationes, cognitis non uolitionis apprehensionis non iudicari, et iudicium comparatio discursus.

88

ad ambo causa illi pertinet & concedito illud qd c' iudicium recte, qm cons' ce
ssatio illat^m ex iusto ante nos^d ex iudicio ante nos^d ex iudicio discursum nre p'ficio
iustitio aitis denocet p'ficio ita p'ficio inferente ad discurrere, qm ut tale p'ficio
denocet regis nobis apti, auctoritate nre ita sene, apprehensione & ratiō aitis
n' ex' g'ius auctoritate s'nt' sit soli apto p'ficio nam denocet.

Ob. 5. 2^{am} implicacione, ita sicut et resurget qd qd auctoritate
contis. Nam l' ille actus iudicat^m contis qm cons' p'ficio numerus denocet ita
p'ficio scientia qd qd, n' p'ficio numerus, ut qd sent in ita u' dico aitis ita ut
concomitantia huius iudicis sit condit ad tale denocet, l' tota collectio auctio
nam aitis qd contis, qd denocet ita scientia qd qd si deo l' ex' sego ita sicut
qd qd u' hoc denocet p'ficio tribuat a ratiō contis, si deo 2° aut 3° sit sego
ita resurget qd qd, u' n' dico sicut qd qd n' l' audito contis p'ficio sent in
ita u' iudicio aitis, l' tota collectio iudiciorum contis, et aitis. Et dando 2°
membrum, impuendo l' illius segniam, qm n' ita ut alius auctoritate s'nt' discursum
et scipit auctoritate contis, qm contis implicat resurget qd qd auctoritate illi; si aut
utilit' qd ita in eo sententia n' auctoritate, ac discurrere sit t'nt' huc iudicium discur
sum, recte sententia p'ficio ad modum eni' n' l' genit' grām eti' legiē, p'ficio legis
habens grām n' l' gratus, si ita deo h'c discursum n' t'nt' discurrere qd
talem ait' ob defum iudicium aitis. V'nt' auctoritas n' dissentient p'ficio non
negamus p'ficio Deu' se solo l', ut u' i' 2° p'ficio iudicium nre apprehensione
aut discursum nre iudicium, si negamus p'ficio Deu' ita p'ficio iudicium ex' ita,
ut illius denocet iudicante n' sit ipse h'c apprehensione, aut ita p'ficio iudicium
u' ita, ut ita denocet discurrere, n' sit ipse h'c iudicium.

4^a difficultas est 2° discursu m' calitate p'ficio ut instanti
an sit in tempore. Resoluo sit discursu m' calitate n' sit in tempore ut
ce' v' instanti p'ficio uniu' juncti e' qm in' v' instanti p'ficio dari in ita
ut plures aut iudicant' u' oib's regis ad discursum m' calitate p'ficio c'
dicere n' p'ficio ita discurrere n' suu' p'ficio. His orditis l' id repugnare ex p'e
culanti nre horū actuū, grām ait' deo car' effect' contem' l', ex cor' nre no
arum, q'je n' compatiunt' plures v' v' instanti ita, l' ex limitate ita, qd sit p'ficio
epicere unu' ait' et n' plures sit, st ex nulo horū capite repugnat p'ficio
ratis iudiciorum neq' ex' repugnat ex' qm n' deo qd iudicium ait' c' p'ficio
iudicium contis, ut ut u' p'ficio cu' u' p'ficio u'ruata nre priori' dari p'ficio

in eot uis canti ut sit in re latum eduleente; imo si et cetera uideat altera
cariat nec altera cipiatur, ut legi in aliis iis cipientibus neg. ex 2° ḡm nūc n̄ regu-
nat c̄ si in eot nōtū plures gl̄tates s̄ḡe dicas, q̄ sibi n̄ s̄riant s̄ḡe calo u
albedine p̄ficiat uī nigredine, ita n̄ regnatur c̄ si in eot int̄ illa iudiciorū
co contis, q̄ s̄ḡe distingunt et sibi n̄ contrariant. Neg. ea 3° ḡm assignab̄r
p̄ficiū, ex q̄ tanea colligat l̄metas in illa ut negat sit deo iudicis plu-
diere p̄ficiū: uī nos opositi doceat tam agbara experie q̄ authoritas q̄hi

³ Impugnabis resoluim̄ duxisti q̄hi autoritate i^o ea 2°
copiorū ubi ait, contigit sicut plura cogitare aut nō, q̄ unē nos huic
sicut multa actuatuū n̄ cogitare de maleis s̄d de una enī. 2° ea p̄ i^o de me-
moria ubi aterie illigere c̄ uī continuo et c̄cōre ipsi uel intentione, q̄lī c̄ des-
censit c̄ nūc i^m ut temporariam. Verū p̄ficiū priori loco n̄ḡat rotipicē here
pluriū itineris hūi, q̄ sūa continet, uī de gauissimis actu cogitat q̄t n̄t p̄fici
nobis Ita his locis arguit. Posteriori loco declarat nos ubi primū uita crī-
p̄ficiū n̄ sit, s̄ia illigere, st̄ egressu temporis uaria multarū rerū nōs suū
ministerio comparare Ita his locis expōniti.

³ Impugnabis tam de gl̄tis capitulo i^o id complexus n̄ pot̄ sit figurari
pluriū p̄figuris, q̄ neg. it illis pluriū nōs, q̄ pot̄ cogitante q̄dam si-
gurant. 2° est mā n̄ pot̄ sit recipere plures gl̄tates gr̄e et s̄ḡe dicas; q̄
neg. est pot̄ plures illitatis, q̄ gr̄e cōiunct et s̄ḡe dicas. Nūc in priori p̄figo
capitulo dat p̄ficiū nō ḡm p̄figa resultat extermutatione p̄ficitatis, et cuī
unāq̄ p̄ficitas uniuerso mō nālē trahi pot̄ gr̄e ut uniuerso mō p̄figuro, q̄t rās
n̄ deti in intellectiōib⁹ et is plures sit dari posse. In posteriori uō capitulo
est situdo, q̄p̄ sit ex eot hōis mā n̄ sit regerunt plures gl̄tates eadē
gr̄e et s̄ḡe dicas, linea sup̄p̄sūtū corporis st̄ c̄ mēlēante p̄ficitate cōueni-
unt plures gl̄tates nēmp̄ t̄ 2° gl̄tates retraicta q̄ gr̄e cōiunct s̄ḡe dicas.

³ Impugnabis aut̄ dupliū rōe i^o is unus motus n̄ sit in
instanci, q̄n̄ i^o ḡressio atq̄ ad eū ad quem sit c̄ desversus i^o ḡressio ab ea
cognitē tangat atq̄ agit ad aliam tangat ad eū ad quem, q̄ aut̄ dō nōm̄ n̄ sit in
instanti. 2° discursus s̄m̄ cālitatiē dues sit cogitē cōndicat, sit cognitio antecipi-
git antē dūcēti mensurato, et cogitio eōis regit cōtem dūcēti q̄
eōis mensurato. Ipsi discursus m̄ cālitatiē in eot dūcēti instantanea priori n̄t Mū
eb̄i, aut̄ q̄ mensura eōis mensurato, sit mensuratio aīs i^o dūcēti aēquoreo, q̄

partes mensuræ annis eis dura a mensuræ annis: cum qm' nō annis n' pot' care
noām unū, qm' ipsa pars cœta, st' prioritas vltia importat prioritatem duratiois
qm' nō annis duris antecedit noām cœtem. Vnde in priori nō e' desitas, qm' in c.^{is}
motus localis p'gradit atq' agit ad om̄m ad quem in ipso, ac res in tot' instabili
n' pot' iē in uno et alio ipso. Quin alii motus cum nō actus in p'ca que in p'ca
e', ratio uendicant uniuersitatem, et hinc pars et posterius ipso tempore mensuram
n' instance, nec ipso via in disuerto latitudo cessare ligt. In posteriori aut' rē
et sermo e' de duratio instantia exercita et inscia, si exercita et primidū e' in cod'e
instanti exercito p'c' lati disuertu' m' i'altitudine qu'ad m' e' est mensura exercita,
qmanens exercita mensurat plura corpora i'ntitutiva ita est mensura exercita n'
qmanens exercita mensurat plura iudic' exercita; si aut' de exercita negat e' ex tot
instanti inscio p'c' dari disuertu' m' i'altitudine: sicut en' nō annis inscia exercita
q' re ipsa n' distinguit duratio e' dura a inscia nō cœta cœta ita inscia illius
duratio, e' dura ab inscia triu' durem. Dicitur, q'ead m'um talis e' cœtus p'c' p'c'
ita sit e' in tot' instanti exercito, ut e' sit p'c' nō annis, q' e' p'c' su' utru' inscia
duratio talis e' et e' p'c' p'c' ita sit e' in tot' instanti exercito, ut inscia ex
duratio n' p'c' nō annis p'c' duratio ut p'c' incepto solis et luis.

3^a difficultas e' q' alij p'c' sentit' disuertat' unicu' facie
satis q'nu'ntiati. Nulle p'c' sentit' disuertit'. Itoc' q'nu'ntiati o'c' h'c' p'c' q'nu'
tati nullu' s'c'm ceteru', et internu' c'om' disuertere, q' pars u'nt' phorū' autho
ritate q'bi et nō q'bi qm'ois p'c' disuert' q' disuertu' i' abstractu', st' o'c' n'c'x
terni et internu' c'om' c'iatu' se' intuit' q' nullus illo' e' p'c' disuert'

2^a diu'cups' pars q'nu'ntiati nullu' brutori pharū' disuertere
q' tam' e' phorū' aut' h'c' m'adet' ut Banthes asserat' s'c'm p'c' dannata p'c'
agdan' i'ngredi'c'iones deucto et Toletus asserat' errorem e' i'ntido dicere pharū'
nam brutori disuertere ubi q' nos tam' p'c' sequitur' n'c'x'br' d'natue q'nu'ntiati
una caru' e' h'c' d'nat' abratis q' nō annis, tam' q' d'nat' vita c'iale et sp'c'iam
st' ea h'c' d'nat' sp'c'iam q'c' o'c' m'oc'nat'is, seu disuertus q' disuertus n'
pot' regeriri i'brutoris along' illis nō annis e' i'nv'ni' p'c'. P'c' nō annis ita h'c'
o'c' cognitio disuert' i' iudicat', st' nulla cognitio i'udicat' dato i'brutoris q' nulla
cognitio disuert' i'ab'it' in illis.

3^a deniq' pars q'nu'ntiati nullam h'c' pharū' disuertere
q'lam h'c' p'c' nō annis e' collegit' o'c' p'c' exist' y'c' p'c' p'c' elere q'p'c' c'uid'c'